

ПРОТОКОЛ

№ 46

гр. Силистра, 22.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Людмил П. Хърватев

Членове: Анелия Д. Великова
Натали Яс. Жекова

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
и прокурора С. Г. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Людмил П. Хърватев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20243400600009 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛ : ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – СИЛИСТРА – редовно призована, явява се **ПРОКУРОР С. Т.**

ПОДСЪДИМ: С. Б. Б. – редовно призован, не се явява.

ЗАЩИТНИК: АДВ. С. П. С. – редовно призован, не се явява.

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ – Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ДОКЛАДВА ДЕЛОТО: Образувано е по протест от прокурор от Районна прокуратура – Силистра срещу Присъда №11/01.11.2023г. на Районен съд – Дулово. Прокурорът не е доволен от постановената присъда. Счита, че постановената оправдателна присъда е неправилна, тъй като според прокурора обвинението е несъмнено доказано, излага подробни съображения

в тази връзка, поради което иска от въззивната инстанция да отмени присъдата на Дуловския районен съд в частта, в която подс. С. Б. е признат за невиновен и оправдан, да постанови нова, с която да го признае за виновен по престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК. Алтернативно се иска, ако не се приеме от въззивната инстанция, че са налице съставомерните признаци на чл. 270, ал. 1 от НК, да осъди подсъдимия за престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК.

ПРОКУРОРЪТ – Поддържам изцяло протеста. Считам, че той е основателен. Други доказателства няма да соча, моля за ход по същество.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми Окръжни Съдии, поддържам протеста. Считам, че първоинстанционният съд неправилно е приложил закона, като е дал една интерпретация на фактите, която не съответства на обективно установените чрез доказателствата, събрани в процеса. Считам, че поведението на подсъдимия сочи съзнателно пречене на органите на властта да извършат действия по служба, за да установят неговата самоличност, за да се предприемат действия по установяване на административни нарушения и т.н. Едно съзнателно пречене, което е осъществено чрез бягство от полицейска проверка. Бил е подаден сигнал спрямо водача за спиране, за извършване на проверка, звуков сигнал. По един достъпен начин е направено така, че водача на МПС да спре, за да бъде извършена проверка. Едно подадено полицейско разпореждане, което е недвусмислено. Водачът нито е намалил, нито е спрял, напротив, той съзнателно е решил да избегне проверката, подал е рязко газ на управлявания от него автомобил, преминал е с висока скорост през населено място. Предприетото полицейско преследване е преустановено само и единствено за да не се създаде предпоставка за нараняване на някой гражданин или за някой по-тежък резултат при евентуална катастрофа. Това поведение на подсъдимия не е случайно, а е ясно мотивирано от това да се осуети проверката, защото той явно е бил употребил алкохол. Нещо, което ще му докара тежко наказание, било административно, било в това, че ще го вкара в съдебен процес в зависимост от степента на алкохолно опиянение и поради тази причина той е предприел това осуetyаване

на полицейската проверка чрез бягство от органите на полицията. Именно затова считам, че с това деяние не е осъществен състава на административното нарушение по ЗДвП, както несполучливо се опитва да внуши Районният съд в мотивите си, че видите ли това е едно обикновено административно нарушение с ниска степен на обществена опасност, затова не е престъпление. Мисля, че в тази връзка неправилно са пренебрегнати и редица решения на ВКС, които казват каква е точната разлика между административното нарушение по ЗДвП и престъплението по чл. 270 НК.

Виждаме, че деецът има едно предишно наказание за престъпление по транспорта и мотивите, които посочих, са отегчаващо отговорността обстоятелство и всичко това води до мисълта, че не се касае за административно нарушение, а се касае за умишлено пречене на орган на властта да изпълни правомощията си, да осъществи една проверка и това осъществява състава на чл. 270 НК.

Най-упорито поддържам протеста и считам, че правилното прилагане на закона изисква постановяването на нова присъда, признаването на оправдания подсъдим за виновен и неговото наказване, като считам, че адекватно наказание е „Лишаване от свобода“, предвид предишното осъждане на глоба и явно неповлияването на дееца от тази предишна присъда и затова измежду алтернативните наказания предлагам наказание „Лишаване от свобода“ към средния размер, предвиден в закона, което не възразявам да бъде отложено за изтърпяване по реда на чл. 66 от НК.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____